N.o 157.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 13. Listopada 1813.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenia.

Z wydziału administracyynego Sekcyi I. Względem odbycia licytacyi na dniu 23. t. m. w Płocku na liwerunek poniżéy umieszczonych effektów, do lazaretów w departamencie Płockim będących.

PREFEKT departamentu Płockiego. Uwiadomionym będąc reskryptem Kommissyi nadzwyczaynéy potrzeb woyska d. d. 3. t. m., iż w skutku Uchwały Rady Naywyższéy d. d. 25. Pazdziernika r. b. rozmaite effekta i sprzęty lazaretowe na 30,000 chorych przez kray dostarczone bydź maią, z ktorych wedle rozkładu Kommissyi Nadzwyczaynéy, departament Płocki.

„Koszul pięć tysięcy sto pięćdziesiąt siedm Nr. 5157.
„Przescieradeł pięć tysięcy sto pięćdziesiąt siedm Nr. 5157.
„Powłoczek na poduszki pięć tysięcy sto pięćdziesiąt siedm Nr. 5157.
„Szlafmyc trzy tysiący ośmset sześćdziesiąt siedm Nr. 3867.
„Ręcznikow pięćset szesnaście Nr. 516.
„Powłoczek spodnich trzy tysiące ośmset sześćdziesiąt siedm Nr. 3867.
„Sienników trzy tysiące ośmset sześćdziesiąt siedm Nr. 3867.
„Kołder trzy tysiące dziewięćdziesiąt cztery Nr. 3094.
„Szlafroków pięćset szesnaście Nr. 516.
„Pończoch, pięć tysięcy sto pięćdziesiąt siedm Nr. 5157.
„Pantofli tysiąc dwieście ośmdziesiąt dziewięć Nr. 1289.
„Misek dwa tysiące pięć set siedmdziesiąt ośm Nr. 2578.
„Kupków dwa tysiące pięć set siedmdziesiąt ośm Nr. 2578.
„Solniczek tysiąc dwieście ośmdziesiąt dziewięć Nr. 1289.
„Urynałów dwieście pięćdziesiąt ośm Nr. 258.
„Kubków do puszczania krwi dwadzieścia sześć Nr. 26.
„Tabczanów dwa tysiące pięćset siedmdziesiąt ośm Nr. 2578.
„Stolików tysiąc dwieście ośmdziesiąt dziewięć Nr. 1289.
„Lyżek dwa tysiące pięc set siedmdziesiąt ośm Nr. 2578.
„Spluwaczek tysiąc dwieście ośmdziesiąt dziewięć Nr. 1289.
„Wanien dwadzieścia sześć Nr. 26.

ma dostarczyć, zważywszy, iż dostawa ta przez wybranie effektów in natura od obywateli, nietylko z trudnością, lecz oraz nierychło uskutecznioną by została, chcąc oraz obywateli zasłonić od niedogodności, iakiéy by oprocz poniesionych kosztów transportu, przez wybrakowanie lub nieprzyięcie dostawionych effektów i sprzętow doznać mogli, trzymaiąc się wskazanych przez Kommissyą Nadzwyczayną potrzeb woyska prawideł, postanowiłem powyższe effekta od liwerantów zakupić, i w tém celu na dostawę powyższych effektów, publiczną licytacyą na dzień 23. t. m. tu w Płocku w biorze Prefekturalnym przed W. Modzelewskim Radzcą Prefektury i W. Paprockim Radzcą departamentowym odbyć się maiącą oznaczyłem wzywaiąc każdego do tego liwerunku chęć i dostateczną kwalifikacyą maiącego, aby się w powyżéy oznaczonym terminie o godzinie 10. przed południem stawił, gdzie każdemu kondycye tego liwerunku oznaymione zostaną.

Ninieysze obwieszczenie aby do powszechnéy obywateli doszło wiadomości, w dzienniku departamentowym umieszczone, oraz WW. Podprefektom do ogłoszenia go w gminach przez Burmistrzów i Woytow, tudzież do publikacyi po kościołach z ambon, niemniéy po Boznicach Żydowskich rozesłane bydź ma. w Płocku, dnia 8 Listopada 1813.

A. Sumiński, T. P. *Plichta, S. j.*

Z wydziału administracyynego Sekcyi II. Względem wolności handlu Solą.

PREFEKT departamentu Płockiego. Przesłany mi przy reskrypcie Naywyższéy Rady z dnia 11. Września r. b. Nro. 530. wydanym a w dniu dzisieyszym odebranym do ogłoszenia publiczności regulamin tyczący się wolnego handlu Solą w Xięstwie Warszawskim, z rozkazu Naywyższéy Rady, przez JW. de Colomb członka teyże Rady dyryguiącego Ministerstwem Skarbu podpisany, w słowach:

REGULAMIN
tyczący się wolnego handlu Solą w Xięstwie Warszawskiem.

Rada Naywyższa do témczasowego zarządzania Xięstwem Warszawskiem ustanowiona, maiąc na widoku dobro Skarbu i Mieszkanców Xięstwa, postanowiła handel Solą pod warunkami następuiącemi w całém Xięstwie z wyłączeniem iedynie Departamentu Bydgoskiego, gdzie Kontrakt o dostarczenie Soli zawarty, dotąd trwa, od daty ninieyszego Regulaminu ogłosić za zupełnie każdemu wolny.

§ 1. Sól ma bydź uważaną iako towar wysokiemu impostowi podległy, przeto wszelkie co do tych towarów wydane przepisy w ogólności, maią też i przy handlu Solą bydź zachowane, zastrzegaiąc następuiące ieszcze w szczególności co do Soli prawidła.

Wszelkie ustawy i kary względem towarów wysokiemu impostowi podległych uchwalone, utrzymuią się w swéy mocy również co do Soli.

§ 2. Co do handlu tranzytowego, Sol ma bydź tylko za paszportami Ministerstwa Skarbu przez kray przepuszczaną, ten zaś ktoryby Sol na kraiową konsumcyą

w Xięſtwo Warszawskie wprowadzać chciał, będzie tylko wprowadzanie to mógł uskutecznić przez pograniczne główne celne wchodowe Komory.

§ 3. Sól nie inaczéy iak w beczkach zwyczaynych zapakowana, wprowadzana bydź może, niemniéy też w bałwanach z Wieliczki pochodzących.

§ 4. Wolno będzie każdemu sprowadzać na własną potrzebę Sól, choćby i po iedney beczce, lub poiedynm bałwanie, powinnością iego atoli będzie, ieżeli mieszkanie swe ma na wsi, Sól takową bądź wodą bądź lądem sprowadzaną, w Urzędzie Konsumcyinym oſtatniego Miaſta, przez które przeieżdżać będzie, do powtórnéy ſtawić rewizyi, i tam kwit celny oddać.

Takowy kwit Urząd Konsumcyiny zachowa iako dowód przy swym reieſtrze, a temu który Sól sprowadzał, wyda zaświadczenie z naſtąpionéy powtórnéy rewizyi. Conf: § 23.

§ 5. Kto Sól na handel wiezie, powinien na ieden raz naymniéy 150 Centnarów po 110 funtów Berl: rachuiąc, wprowadzić, większe partye upodobaniu każdego zoſtawione.

§ 6. Przy wchodzie od każdego Netto Centnara Soli wagi Berlinskiéy, bez względu na gatunek, Podatek Celny w kwocie Złt. pol. sześć w monecie brzęczącéy Kurant zwanéy w Xięſtwie Warszawskiém kurs maiącéy, a w wydrukowanéy Tabelli Ewaluacyinéy wyrażonéy, opłacony bydź ma.

Sól, od któréy Podatek ten zapłaconym zoſtał, bez opłaty dalszego Cła może bydź za granicę przedawaną i wyprowadzaną.

Tak zwanego Ibertragu i akcydensów nikt obowiązanym nie ieſt płacić, oprócz powyżéy wzmiankowanych Złt. 6. od Centnara, zwyczayny zaś Pobór od ſtatków, od koni i wagowe przy transportach i handlu Soli opłacać się ma.

§ 7. Na Pogranicznéy Głównéy Komorze Celnéy Wchodowéy powinien Handluiący Solą na piśmie zadeklarować, dokąd Sól tę prowadzić chce.

Nie ma bowiem bydź wolno Handluiącym Solą, składać ią tam, gdzie Im się podoba, lub w drodze takową przedawać, owszem wiezący 150 lub więcéy Centnarów, całą tę ilość tylko do takich Miaſt wprowadzać może, w których Urzędy Konsumcyine znayduią się i tam takową mieyscowym mieszkancom i sąsiedzkim włościanom beczkami przedawać może.

Ponieważ Sól uważa się iako Towar wysokiemu Impoſtowi podległy, przeto rozsyłanie onéy do innych miaſt, wolne będzie tylko miaſtom Prawo Remiſſowe maiącym.

Handel cząſtkowy czyli Szynk Soli na Garce i kwarty tak iak dotychczas tym tylko ma bydź dozwolony, którzy oddzielne do tego maią Konceſſye. Gdyby zaś ten, który ma skład Soli, chciał takową na garce i kwarty przedawać, powinien do tego zyskać konceſſyą.

Jeżeliby kto wielkie Partye Soli wodą prowadził i z ktoregokolwiek mieysca ładunek swoy lądem do rożnych miaſt rozesłać zamyślał, obowiązanym będzie deklarować Plan zamierzonego rozesłania zaraz w Pogranicznéy Głowney Wchodowéy Komorze Celnéy, oraz wymienić mieysca przeznaczenia, w ktorych się Urząd Konsumcyiny Poborowy znayduie, niemniéy Urząd ten Celny lub Konsumcyiny, ktorego Kontrolli podać się chce przy wyładowaniu i rozsyłaniu Soli.

Na każdą szczególną ilość Soli do oddzielnego miaſta przeznaczonéy, osobny kwit Celny dla tego uzyskany bydź musi, ponieważ każdy Urząd dokąd Sól przeznaczona, podobnego potrzebuie kwitu do udowodnienia Reieſtru swego.

Jeżeliby zaś ten, ktoryby takowy ładunek soli do rozmaitych miaſt rozsyłać zamierzał, nie uznał za rzecz dla siebie dogodną zaraz przy wchodzie plan rozkładu podać, natenczas zoſtawia się do iego woli, ładunek ten do ktoregokolwiek miaſta

prawo remissowe maiącego zadeklarować, tam rewizyi się poddać i z mieysca tego dalsze swoie spekulacye rozporządzać. Conf: § 21.

§ 8. Jeżeliby kto w Magazynie Skarbowym Solnym do zaięcia wolnym, Sol swą złożyć chciał, tedy mu to bynaymniéy zabronionym nie będzie, iednakże tylko za opłaceniem miesięcznie Gr. pol. 2. od każdego Centnara netto wagi Berl. gdzie Kontrolli Officyalistow Solnych tegoż Magazynu podległym zostanie. Conf: § 20.

§ 9. Waga całéy beczki Soli kamiennéy Szybikowéy lub zielonéy netto ma bydź - - - - - - - - 660 funt: Berl:

całéy beczki Soli Samburskiéy - - - -	165	dito	dito
całéy beczki Soli Westfalskiéy lub Saskiéy - -	405	dito	dito
całéy beczki Soli Zamorskiéy - - - -	240	dito	dito
całéy beczki Soli Krymskiéy - - - -	330	dito	dito

samo przez się rozumie się, że poł beczki tylko połowę wagi téy obeymować powinny.

§ 10. Obowiązkiem iest Głownych Komor Celnych Pogranicznych przy wprowadzeniu mieć baczność:

1) aby pomiędzy wprowadzonemi beczkami Soli nie znaydowały się inne większe iak zwyczayne, a tam gdzieby to spostrzedz mieli, aby beczki takowe przeważali.

2) aby śledzili, czyli beczki nie są napełnione innemi Towarami zamiast Solą, z tego powodu aby tak przy rewizyi beczek postępowali, iak przepisy rewizyą towarow wysokiemu Impostowi podległych w beczkach wchodzących, wskazuią.

3) Beczki z Solą wodą sprowadzane tak maią bydź sznurem opasane i plombami nayniższéy Ceny opatrzone, aby w drodze żadnéy beczki odmienić nie można. Przy transporcie lądowym każda beczka w szczegolności osznurowana i plombowana bydź ma.

4) Powinnością iest Głownych Wchodowych Komor Celnych Pogranicznych przy wchodzie Soli zawiadomić te Urzędy Celne i Konsumcyina o uskutecznionéy Expedycyi, gdzie Sol ta powtornie z rewidowaną bydź ma.

§ 11. Głowno Wchodowe Komory Celne Pograniczne, do zapisowania expedyowanéy w kray Soli oddzielne Reiestra utrzymywać powinny, ktore następuiące obeymować maią rubryki, iako to:

1) Numer bieżący.
2) Nazwisko Sol w prowadzaiącego.
3) Mieszkanie iego, ktore przez Paszport udowodnionem bydź powinno.
4) Data wprowadzenia
5) Wyszczegolnienie gatunkow wprowadzonéy Soli.
6) Liczba beczek i bałwanow.
7) Po wiele Centnarow.
8) Summa ogolna Centnarow.
9) Ilość Podatku od całéy Summy Centnarow ad 8. wyrażonych.
10) Data kwitu Celnego, ktory zawierać musi dokąd Sol iest deklarowaną.
11) Nazwizko mieysca dokąd deklaracya Soli uczynioną została.
12) Data pod ktorą Urzędy Celne lub Konsumcyine mieysca tego, do ktorego deklaracya nastąpiła, o wprowadzeniu Soli zaawizowane zostały.
13) Data kiedy list awizowy należycie poświadczony, na powrot odesłany.
14) Adnotacye.

§ 12. Z Reiestrow tych obowiązani będą Głowne Wchodowe Komory Celne Pograniczne formować przy koncu każdego miesiąca Extrakty i te wraz z perceptą

Soli, Pocztą odsyłać, tak aby naypożniéy do dnia 8. miesiąca następnego Extrakty Specyalne tudzież pieniądze do Dyrekcyow Skarbu i ich kass istotnie nadeszły.

Jeżeliby w czasie oznaczonym Extrakt z ktorego Urzędu nie miał bydź nadesłanym lub pieniądze nadeyść nie miały, naowczas opieszały ulegnie karze zapłacenia Złt pol. 6.

Reiestra zaś kwartalnie stosownie do ogolnych przepisow Dyrekcyom Skarbu przesyłane bydź maią.

§ 13. Z Extraktow tych specyalnych w paragrafie powyższym wzmiankowanych, każe Dyrektor Skarbu, podług tych samych rubryk Extrakt głowny z całego Departamentu sporządzić, z ktorego odesłaniem tak się ureguluie, aby tenże pod karą tabellą terminalną ustanowioną, naypożniéy do dnia 20. co miesiąc w Warszawie do Ministerstwa Skarbu nadszedł.

Razem z Extraktami głownemi powinny pieniądze Solne do Kassy Generalnéy bydź przesłane.

W przypadku gdyby iakie Extrakty Specyalne nie miały nadeyść w czasie oznaczonym, tedy z powodu tego Extrakt głowny wstrzymanym bydź nie powinien, lecz extrakty w miarę nastąpionego nadeyścia pożniéy przesyłane bydź mogą, w takim iednak razie Extraktu głownego summować nie należy.

§ 14. Urzędy Celne lub urzędy Konsumcyine gdzie powtorna rewizya przedsiewziętą zostanie, stosownie do § 7. i 10. na to baczenie mieć muszą przy nadeyściu Soli, czyli ilość beczek z listem konwoiowym, kwitem i awizacyą zgadza się, tudzież, czyli plomby oderwanemi nie są.

Jeżeliby plomba ktora odiętą bydź miała, natenczas winny téy podpadać będzie karze, ktora ma mieysce na tych, co inne Towary plombowane prowadząc takowe naruszaią lub wcale odeymuią.

Tu rewizya powtorna przez świdrowanie, podnoszenie i t. d. nastąpić powinna dla przekonania się, czyli beczki całe lub poczęści innemi Towarami napełnione nie są.

Kamieniami lub ziemią nikt Soli fałszować ani beczkom przez lanie wody większéy wagi nadawać nie powinien.

Ten, ktoryby podobnego sfałszowania dopuścił się, podpadnie karze na Defraudentow przepisanéy.

Każdy Solą handluiący powinien ulegać wszelkiemu dochodzeniu i kontrolli, niemniéy obowiązkiem będzie iego aby beczkę ieżeli tego kupuiący zażąda, przeważył.

§ 15. Cenę każdy handluiący dla swego składu ustanowić może podług swéy woli, powinnością atoli iego iest przed dniem 1szym każdego miesiąca cenę centnara każdego gatunku Soli, na miesiąc następuiący ustanowić i nie ma mu bydź wolno od osob Sol kupuiących, żądać rozmaitéy ceny.

§ 16. Ceny na następny miesiąc postanowione, maią bydź przed dniem pierwszym każdego miesiąca przez Dziennik Departamentowy gdzie skład Soli znayduie się do wiadomości publicznéy podane, i takowe każdego miesiąca przy składzie Soli przybite.

Gdyby zaniedbać miał przed dniem 1szym każdego miesiąca ceny Solne przez Dziennik ogłosić, natenczas postanowi mu Rząd ceny na miesiąc naowczas bieżący.

Officyaliści na to baczność mieć będą aby nikomu drożéy nieprzedawano, taniéy każdy przedawać może.

Jeżeliby kto nad ceny w Dzienniku Departamentowym ogłoszone przedawał, podpada karze Złt. 30. i obowiązanym iest zwrocić to, co za wiele wziął, tudzież wszelkie ponieść koszta z processu wynikłe.

Nie ma bydź bowiem cierpianém, aby konsumentowi, ktory daleką drogę do składu po Sol odprawił i na cenę soli ogłoszoną dla składu spuścił się, przedaiący arbitralnie postępuiąc cenę raz ustanowioną podwyższał, zostawuiąc woli kupuiącego, albo zapłacić cenę tak wysoką iak przedaiący żąda, albo powrocić prożno.

§ 17. Dopoki Sol w iakimkolwiek bądź składzie znayduie się, dopoty właściciel iéy podług ceny każdego miesiąca, każdemu, ktoby Soli chciał, bez żadnéy excepcyi aż do 9 centnarow przedawać musi i żadna wymowka i nawet ta służyć nie ma, że Sol w Magazynie iuż przedana.

Jeżeli kto Sol zakupił, powinnością iego iest natychmiast ią ze składu odebrać.

§ 18. Urząd Celny lub Konsumcyiny rewizyą powtorną w § 14. postanowioną, odbywaiący, utrzymywać będzie kontrollę z rubryk następuiących składaiącą się:

1) Numer bieżący.
2) Nazwisko tego, ktory Sol złożył.
3) Wyszczegolnienie gatunkow soli.
4) Ilość beczek, bałwanow.
5) Po Centnarow.
6) Summa Centnarow.
7) Data kwitu celnego.
8) Summa Podatku stosownie do niego zapłaconego.
9) Data Pisma, w ktorym głowna Komora Celna Pograniczna doniosła o nadeyściu Soli.
10) Data w ktoréy awizacya zaświadczona, na powrot odesłaną została.
11) Cena za iaką Centnar Soli w miesiącu przedawany był.
12) Adnotacye.

Reiestr takowy co kwartał Dyrektorowi Skarbu a przez niego Ministerstwu Skarbu przesyłany bydź ma.

§ 19. Kupcy maiący Prawo Remissowe mogą prawa tego i przy handlu Solnym iednak tym tylko sposobem używać, iż w głownéy wchodowéy komorze celnéy pogranicznéy podatku od Soli nie zapłacą, lecz na komorze celnéy remissowéy cło od całkowitego ładunku natychmiast zapłacić muszą.

Temu, ktoryby stosownie do § 8. Sol w Magazynie Skarbowym złożył, służyć ma podobnież co do Soli téy prawo remissowe, tak iak powyżéy bliżéy iest określone.

§ 20. Jeżeliby kto Sol wodą wprowadzić i transport ten z pewnego mieysca gdzie nie masz Urzędu Konsumcyinego wgłąb kraiu onęż prowadzić lub też takową w Magazynie Solnym Skarbowym przy brzegu rzeki położonym złożyć chciał, powinien przy Urzędzie Konsumcyino poborowym miasta tego, ktore z téy strony brzegu, gdzie Sol wgłąb kraiu prowadzić chce, nayblizéy położone iest, z takowym transportem Soli stanąć i tam poddać się kontrolli w § 14. postanowionéy. Conf. § 7.

Urząd ten konsumcyiny oplombuie każdą poiedynczą beczkę na dalszy transport przeznaczoną, zanotuie oplombowanie to na kwicie pograniczno-wchodowocelnym i wyda takowy właścicielowi Soli koncem legitymacyi swoiéy przed Urzędem Konsumcyinym mieysca tego, dokąd Sol przeznaczoną iest.

§ 21. Jeżeli z mieysca w paragrafie poprzedzaiącym wzmiankowanego Sol prowadzi do miasta nie nad wodą położonego, lub do więcéy Miast w kraiu położonych, tedy iak iuż z powyższego okazuie się, w Urzędach tamecznych konsumcyinych zgłosić się i przytém do rewizyi stosownie do § 14. uskutecznionéy odwoływać się winien.

Urzędy te konsumcyine kontrollować wtedy daléy tylko będą ilość beczek tych, ktore tamże są przeznaczone.

§ 22. Ponieważ wszelki handel Solą po wsiach zakazany iest, przeto osoby na wsi mieszkaiące, ktore stosownie do § 4. Sol na własną potrzebę wprowadzać chcą powinny wystarać się o zaświadczenie Podprefektury Powiatu właściwego iako Soli i wiele na własną potrzebuią konsumcyą i takowe zaświadczenie oddać Pograniczney Wchodowéy Komorze Celnéy do udowodnienia iéy Reiestrow.

§ 23. Wszelka Sol teraz w Skarbowych Magazynach Solnych znayduiąca się, bez względu na właściciela, tak iak dawniéy podług dotychczesnych cen Magazynowych przedawaną bydź ma, a urządzenie ninieysze w regule nic w stosunkach odmieniać nie będzie, iakie dotąd względem Soli w Magazynach publicznych znayduiącéy się, zachodzą.

§ 24. Nakoniec zaręcza się Publiczności handluiącéy, iż:

a) Statki i wozy Solą naładowane ani Sol na nich będąca w Rekwizycyą branemi nie będą.
b) W przypadku, gdyby kiedykolwiek Monopolium Soli przywroconém bydź miało, takowe Monopolium prędzéy w mieyscu tém, gdzie Sol oclona znayduie się, rozpocząć się nie ma, dopokąd takowa wyprzedaną nie zostanie.

w Warszawie, dnia 11. Października 1813.

z Rozkazu Rady Naywyższéy do tymczasowego Zarządzania Xięstwem Warszawskiém ustanowionéy.

v. Colomb, Członek teyże Rady dyryguiący Ministerstwem Skarbu.

Riedel, Sekretarz.

do publicznéy podaię wiadomości, WW. zaś Woytom i JJPP. Burmistrzom zalecam, aby ten regulamin iak nayspieszniéy w gminach i wszech wyznań kościołach był ogłoszonym, co że się tak stanie, ciż WW. Woyci i JJPP. Burmistrze przed respective Podprefektem udowodnić powinni. w Płocku, dnia 5 Listopada 1813.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z wydziału administracyynego Sekcyi I. Względem odbycia licytacyi na d. 19. m. b. w Biorze Prefektury na dostarczenie podwod do zwiezienia 1656 sążni drzewa z tamtey strony Wisły do Płocka.

PREFEKT departamentu Płockiego. Do zwiezienia 1656 sążni drzewa po 216 stop miary kubicznéy obeymuiących z tamtéy strony wisły w ekonomii Brwilno zakupionych chcąc tém pewnieyszy skutek rzeczy zabespieczyć, a zarazem osłonić obywateli od uciążliwéy dostawy podwod na tę potrzebę, postanowiłem ogłosić licytacyą na dostarczenie furmanek, potrzebnych do zwiezienia powyższéy ilości drzewa do Płocka, i wtym celu przeznaczaiąc termin na dzień 19. m. b. godzinę 10. z rana w Prefekturze, wzywam chęć maiących podięcia się Entrepryzy, aby się wtym dniu stawić zechcieli. w Płocku, dnia 10. Listopada 1813.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta*, S. j.

Z wydziału administracyynego Sekcyi II. Względem wspomożenia mieszkańców przez wylew wody zniszczonych.

PREFEKT departamentu Płockiego
do
wszystkich WW. Podprefektow, Woytów i JJPP. Burmistrzów, niemniéy wszystkich Obywateli w departamencie Płockim zamieszkałych.

Gdy Naywyższa Rada temczasowa Xięstwa Warszawskiego, lubo iuż przez osobno wydane zarządzenie, przedsięwzięła środki temczasowe w wymierzeniu ulgi pod upadłym przez wylew wisły mieszkańcom, uwalniaiąc ich do dalszego czasu, od wszelkich rekwizycyi i wnoszenia podatków, przychylaiąc się iednak do wniosku Komitetu Centralnego, dozwoliła ogłosić dobrowolną na wsparcie tych nieszczęściem dotkniętych mieszkancow składkę i téy urządzenie reskryptem swym z dnia 21. z. m. Nr. 4056. wydanym mi poleciła.

W skutku przeto dopiero zacytowanego reskryptu, wzywam wszystkich urzędnikow i obywateli w departamencie Płockim zamieszkałych, aby do téy składki w miarę możności każdy przyłożyć się raczył.

Niepotrzebuię żadnych czynić wtéy mierze zachęcen bo znany mi sposob myslenia obywateli zapewnia, że przy tylu znoszonych ciężarach, tam iednak gdzie idzie o wsparcie bliźniego, udzielić ze swego cożkolwiek, nie za trudność, lecz za naypierwszą i naymilszą mieć będzie każdy dla siebie powinność. WW. Woyci i JJPP. Burmistrze obowiązani są (ogłosiwszy takową w respective gminach składkę i do iéy wnoszenia każdego, przez przykład zachęciwszy) to cokolwiek ofiarowanym od kogo będzie przyimować, zebrane co tydzień u W. Podprefekta respective powiatu wraz z tabellą, zkąd od kogo i wiele ofiarowano zostało obeymuiącą, składać, WW. zaś Podprefekci utrzymuiąc takowych wpływow kontrollę, uzbierane ofiary wprost do Kassy Prefekturalnéy za kwitem W. Ważynskiego Kassyera przez konnego umyslnego posłańca (dla oszczędzenia expensy na pocztę) do dalszego podług zamiaru użycia odsyłać maią.

Ninieysze obwieszczenie zwyczaynym sposobem w gminach przez Woytow i z ambon wszech wyznań przez duchownych dla publicznéy wiadomości ogłoszone być ma, i że się tak stało Woyci i Burmistrze przed Podprefektami udowodnić są obowiązani.

w Płocku, dnia 1. Listopada 1813.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Dodatek

DODATEK do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego pod Nr. 157. wydanego.

Obwieszczenia.

Z wydziału administracyynego Sekcyi II. Względem licytacyi liwerunku bryk, na potrzebę Armii do Łowicza przeznaczonych.

PREFEKT departamentu Płockiego. Dla uskutecznienia odstawy bryk, koni i rekwizytów, z rozkładu na Departament Płocki przypadaiących, uchwałą Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego, przez Kommissyą Nadzwyczayną potrzeb woyska mi kommunikowaną nakazanych, przeznaczona została licytacya na dzień 29. b. m. o godzinie 11. z rana w Płocku w domu Rządowym, przed delegowanym, iako to:

1.	Bryk płotnem krytych okutych mocnych - -	86.
2.	Dwa postronki zapasowe do każdéy bryki, czyni -	172.
3.	Kol zapasowych przednich - - - -	43.
4.	Kol zapasowych zadnich - - - -	43.
5.	Osiow zapasowych przednich - - - -	43.
6.	Osiow zapasowych zadnich - - - - (z postronkami do przywiązania ich do bryk)	43.
7.	Koni rosłych furmańskich od 4. do 9. lat na cztery nogi kutych - - - - - -	344.
8.	Podków zapasowych po sztuk 4. na konia czyni -	1376.
9.	Siodeł - - - - - - -	172.
10.	Sztenwagow - - - - - -	86.
11.	Maznic - - - - - - -	86.
12.	Dłutów - - - - - -	86.
13.	Siekier - - - - - -	86.
14.	Kożuchów - - - - - -	172.
15.	Płaszczów lub Kaftanów - - - -	172.
16.	Szarawarów - - - - - -	172.
17.	Kamizelek sukiennych - - - -	172.
18.	Portek płóciennych - - - - -	344.
19.	Koszul - - - - - -	344.
20.	Butów par - - - - - -	344.

21.	Pończoch wełnianych par	- - - - -	172.
22.	Rękawiczek par	- - - - -	172.
23.	Czapek z klapkami	- - - - -	172.
24.	Halsztuków	- - - - - -	172.

Na wyżywienie tak furmanów iako i koni powyżéy wyrażonych potrzeba.

25.	Sucharów z workami centnarow	- -	159 funt 53
26.	Krup	- - - - -	22 - 64. 2/3.
27.	Soli	- - - - -	3 - 58. 1/3.
28.	Sadła	- - - - -	10 - 60. 2/3.
29.	Wodki z naczyniem Garcy	- - -	145 Kwart. 1/8.
30.	Owsa z workami Korcy	- - -	498 Garc. 17.
31.	Siana wiązanego Centnarow	- -	351 funt. 52. 1/2.
32.	Opałek dla koni sztuk	- - - -	172.

wzywam więc ochotę maiących do téy antrepryzy w całości lub częściami, iakie na powiaty są nałożone, aby się na terminie wyznaczonym znaydowali, gdzie o warunkach od delegowanego powziąść mogą wiadomość.

w Płocku, dnia 11. Listopada 1813.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. W dniu 21. Października r. b. zbiegł z ieńców woiennych polskich do reparacyi parków artyleryycznych wzięty nie iaki Antoni Woyciechowski, professyi Kowalskiéy. W celu więc wyśledzenia onego, w skutek wezwania JW. Naczelnika departamentowego z dnia 30. m. z. polecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby tegoż zbiega podług załączonego rysopisu wszędzie upatrywali, spostrzeżonego aresztowali i tu do Płocka JW. Generałowi Sztaden odesłali. Zaś W. Podprefektów obowiązuię, aby skutku rzeczy dopilnowali. w Płocku, dnia 3. Listopada 1813.

A. Sumiński, Z. P. *Plichta, S. j.*

Rysopis. Antoni Woyciechowski twarzy smaglawéy okrągłéy, włosów na głowie i brwiach ciemno rudawych, oczu burych, na lewéy ręce od ucięcia ma Szef, wzrostu dwoch arszynow osmiu cali.